

[Lannung.]

dertil; men man skal jo, som allerede skriften lærer os, ikke lade sig lede i fristelse.

Jeg må dog på ét punkt for god ordens skyld gøre en bemærkning. Det drejer sig om det, jeg sagde om biloverførslerne over Store-Bælt; her polemiserede det ærede medlem hr. J. M. Pedersen imod noget, som jeg ikke har sagt. Jeg har overhovedet ikke foreslået ekstra høje takster for nogen over Store-Bælt, men kun sagt, at der kunne være grund til at overveje ved takstfastsættelsen at tage hensyn til den store kapacitet, som kræves for at klare den enorme spidsbelastning, der er tale om i ferietiden. I øvrigt var det ærede medlems sammenligning med Schweiz formentlig uden relevans, idet der ikke foreligger eksempler på, at Schweiz nedsætter taksterne i særlige tilfælde, hvor der er tale om en speciel spidsbelastning, og det var i den forbindelse, jeg fremførte problemet. I øvrigt ved jo enhver, der kender Schweiz, at de schweiziske jernbanetakster er højere end vore, og det vil gælde for almindelige ture, selv om der tages hensyn til den særlige ferierabat i Schweiz.

Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen — under hvis tale jeg var nødt til at gå til møde i det udenrigspolitiske nævn — har argumenteret imod mine bemærkninger om, at der måtte sættes mere ind over for arbejdsløsheden igennem en større bevægelighed på arbejdsmarkedet. Jeg kan ganske henholde mig til, hvad jeg sagde i går; jeg skal specielt understrege kvintessensen, som var den, at den kommende liberalisering vil gøre en ændret arbejdsdeling nødvendig, måske endda meget nødvendig, og at vort uddannelsessystem må ændres således, at det bliver lettere at tilpasse sig skiftende vilkår, i hvilken forbindelse jeg specielt fremhævede, at de ufaglærte i det hele må have bedre muligheder for oplæring og omskoling, ligesom det var gavnligt for hele uddannelsessystemet, hvis det blev smidiggjort i højere grad, end tilfældet er. Jeg anerkendte samtidig, hvad

der allerede er sat i gang af den højtærede arbejdsminister.

Finansministeren gav oplysning om beløbene til internationale organisationer: 9 mill. kr., og til hjælpearbejdet: 6 mill. kr. Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for de givne oplysninger. Jeg ville være glad, om han ville tilstille finansudvalget en specificeret oversigt, hvad jeg forstår ministeren vil være rede til.

Jeg takker også for meddelelsen om udvalgsarbejdet vedrørende spørgsmålet om statens udlån og for, at vi vil høre nærmere i finansudvalget, så snart der er grundlag derfor; det vil utvivlsomt vi alle være særdeles glade for.

Med hensyn til finansministerens oplysninger om spørgsmålet: reserver i finanslovsforslaget i almindelighed, var det meget venligt, ja, næsten for venligt at nævne det i forhold til mig, idet jeg ikke spurgte om reserverne i al almindelighed eller som helhed, men blot på det specielle punkt, hvor der kun var budgetteret med en provenustigning på 25 mill. kr. på beskattede varer. Det var det punkt, jeg omtalte. Jeg pegede også på, at der kunne være det modsatte: reserver på udgiftssiden, og på, at det i det hele var vigtigt at have en så stor finansiel margen som muligt, fordi nye udgiftskrav kan vise sig. Jeg nævnte i øvrigt i denne forbindelse et „program syd“ for Sønderjylland og spørgsmålet om overvejelse af planerne om en eventuel indsats i Vestjylland.

Finansministeren var inde på spørgsmålet om de lavere skatter. Jeg var for mit vedkommende glad for finansministerens udtalelser i dag, for så vidt som jeg fandt dem en kende mere lovende end udtalelsen hos nationaløkonomerne. Vi bør ved vore vurderinger og som drivkraft for vore handlinger i dette spørgsmål ikke glemme, men altid have for øje de mange fordele, der er ved lavere skatter; f. eks. — og navnlig — noget så vigtigt som større økonomisk aktivitet i samfundet, et forhold, der også må kunne glæde den højtærede finansminister. Men jeg gentager mit håb: at den dag,